

HOMILIE VIERDE ZONDAG VAN DE ADVENT C ZA 22 / ZO 23 DECEMBER 2018

Ten noorden van Jeruzalem ligt een liefelijk plekje, waaraan alle bezoekers aan het heilig Land een bezoek brengen: Enchedi. Het is de plaats waar volgens de vrome traditie Elisabeth met Zacharias woonde. Naar deze plaats is Maria gegaan om haar hoogzwangere nicht Elisabeth bij te staan in de laatste maanden van haar zwangerschap. Voor de kerk op deze heilige plaats staat een mooi beeld dat de ontmoeting van deze twee aanstaande moeders uitdrukt. Beiden in verwachting van een kind van belofte. Vreugde is het wat dit beeld te Enchedi uitstraalt. Deze vreugde wordt tot thema gemaakt van deze liturgie van de vierde zondag van de advent.

Er is de vreugde van Elisabeth. Het evangelie vertelt ons, hoe zij en haar man de tempelpriester Zacharias eronder leden, dat hun huwelijk kinderloos gebleven was. Kinderloosheid is voor echtparen die dat overkomt een groot verdriet. In de tijd van Jezus, in de bekrompen denkwereld van die tijd, werd het als een schande opgevat. Hatelijkheden en pijnlijke opmerkingen waren hun lot. De bekrompenheid van geest mag dan in onze dagen minder geworden zijn, maar pijnlijke opmerkingen en vragen blijken van alle tijden te zijn. Elisabeth en Zacharias weten ervan mee te praten. Maar juist dan, als ze zich met hun lot hebben verzoend, krijgt Zacharias in de tempel een verschijning van ene engel, die hem de geboorte van een zoon aankondigt. Het onmogelijke wordt werkelijkheid. Elisabeth raakt zwanger. Haar kind zal Johannes heten, die later de mensen uitnodigt om zich te laten dopen ten teken van beklering in de Jordaan. Met deze doopsels en met zijn prediking wordt Johannes de voorloper en wegbereider, opdat Jezus weldoende aan zijn openbaar leven van prediking en vergeving kan beginnen. Niet zonder reden viert de Kerk de geboorte van Johannes als een feestdag. Feest voor Elisabeth, maar vooral vanwege dat het Johannes zal zijn, die Jezus zal aanwijzen als de Messias. "Zie het Lam Gods dat de zonden van de wereld wegneemt," Met deze onsterfelijke woorden wijst Hij Jezus aan als onze Redder en Heiland.

Maria deelt in de vreugde van haar nicht. Daarom verlaat zij Nazareth om haar nicht bij te staan. Men had van Maria kunnen verwachten, dat ze dacht "Nu even niet!" "Ik heb zelf ook genoeg te verwerken." Neen, Maria denkt aan de ander, aan Elisabeth. Maria had immers een bijzondere ervaring mogen beleven, die haar even uit het lood sloeg. Onverwacht had een engel haar aangesproken. Ze stond op het punt te trouwen met Joseph, haar bruidegom. Deze engel had haar gezegd, dat ze moeder zou worden van Gods Zoon, de Messias. Het had haar in verwarring gebracht. Het had haar vervuld van vragen: "Hoe kan dat? Ze had geen omgang gehad met Joseph. Ze voelt het levensoffer dat van haar gevraagd wordt. Ze wil ook Joseph niet afwijzen. Maar ze vertrouwt erop, dat het goed zal komen, omdat God dit van haar vraagt. Met de bijzondere woorden: "Zie de dienstmaagd des Heren, mij geschiede naar uw woord," met deze woorden legt ze haar leven in Gods hand. Maar ze weet, dat zij nu een kind in haar schoot draagt, dat door Gods Geest in haar is geschapen. Haar toekomst is voor haar ongewis. Maar ze vertrouwt op God.

Zo gaat zij naar haar nicht Elisabeth. Twee aanstaande moeders ontmoeten elkaar. Beiden verwachten een kind van belofte. Het kind van Elisabeth mag dan een wonder zijn omdat ze al oud was, het kind van Maria is een nog groter wonder. Het is in Maria geschapen. Elisabeth herkent, dat er iets bijzonders aan de hand is. Zij werd vervuld met de heilige Geest en riep met luide stem: **Zie, zodra ik uw groet hoorde sprong het kind van vreugde op in mijn schoot. Vol eerbied roept**

ze uit: Waaraan heb ik het te danken dat de moeder van mijn Heer naar mij toe komt? Want: "Gij zijt gezegend onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van uw schoot, Jezus.

Wij herkennen natuurlijk deze woorden als het slot van het eerste gedeelte van het Weesgegroet. Wij herhalen met Elisabeth deze woorden in grote eerbied voor Maria en dankbaarheid. Juist nu, nu wij ons voorbereiden op Kerstmis. Amen.